

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/19349 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, van 9 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen niet in behandeling genomen.

Bij besluit van 26 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 april 2008, verzonden op 15 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij met de door hem overgelegde stukken niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanmaning van 15 september 2006 daadwerkelijk is verzonden. De staatssecretaris betoogt hiertoe dat, gelet op de fax van KPMG van 9 februari 2007, waarin staat vermeld dat op 15 september 2006 de herinnering is verzonden en de daarbij overgelegde telefoonselectie debiteur, waaruit eveneens blijkt dat op 15 september 2006 de laatste aanmaning is verstuurd en waarin het juiste adres van de gemachtigde van de vreemdeling is vermeld, voldoende aannemelijk is gemaakt dat de aanmaning daadwerkelijk is verzonden en dat het derhalve op de weg van de vreemdeling lag de ontvangst van de aanmaning op niet geloofwaardige wijze te ontkennen.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 12 september 2007 in zaak nr. 200705035/1; www.raadvanstate.nl), dient, ingeval van niet aangetekende verzending van besluiten of andere rechtens van belang zijnde documenten, het desbetreffende bestuursorgaan aannemelijk te maken dat het desbetreffende stuk is verzonden. Indien het de verzending aannemelijk heeft gemaakt, ligt het op de weg van de geadresseerde om, indien daartoe aanleiding bestaat, de ontvangst ervan op voldoende geloofwaardige wijze te ontkennen. Eerst

als dat gebeurt, is het aan het bestuursorgaan dat het stuk heeft verzonden om de ontvangst daarvan door de geadresseerde aannemelijk te maken.

2.1.2. De staatssecretaris heeft, gelet op de door hem in beroep overgelegde telefoonselectie debiteur uit de administratie van KPMG, waarin de naam en het adres van de vreemdeling correct zijn vermeld en de datum van de aanmaning is aangegeven, op de uit die administratie blijkende vaste werkwijze en op de omstandigheid dat niet is gebleken van problemen bij de verwerking en verzending in desbetreffende periode, aannemelijk gemaakt dat de aanmaning inderdaad is verzonden.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen overigens is aangevoerd behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. Ingevolge artikel 24, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, is de vreemdeling, in door de minister te bepalen gevallen en volgens door de minister te geven regels, leges verschuldigd ter zake van de afdoening van een aanvraag en wordt de aanvraag niet in behandeling genomen indien betaling achterwege blijft.

Ingevolge artikel 4:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), voor zover thans van belang, kan het bestuursorgaan besluiten, indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag, de aanvraag niet in behandeling te nemen, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn de aanvraag aan te vullen.

Ingevolge artikel 4:5, vierde lid, van de Awb, wordt een besluit om de aanvraag niet te behandelen aan de aanvrager bekendgemaakt binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

2.4. Volgens paragraaf B1/9.6.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000, voor zover thans van belang, worden de leges, indien de vreemdeling het verschuldigde legesbedrag niet heeft voldaan bij de burgemeester, alsnog geïnd door KPMG, welke organisatie ten behoeve van de minister administratieve ondersteuning verleent bij de inning van de leges. De aanvrager wordt daarbij een termijn van vier weken gesteld om het legesbedrag te voldoen. Indien hij de leges na ommekomst van deze periode niet heeft betaald, dan wordt een aanmaning om binnen twee weken alsnog te betalen toegezonden. Deze aanmaning geldt als het bieden van gelegenheid tot herstel van verzuim.

2.5. Niet in geschil is dat de vreemdeling de ingevolge artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 verschuldigde leges ter zake van de afdoening van zijn aanvraag niet binnen de daarvoor gestelde termijn heeft betaald.

2.6. Met de door de staatssecretaris overgelegde documenten uit de administratie van KPMG is aannemelijk gemaakt dat aan het adres van de vreemdeling eerst een factuur en vervolgens een aanmaning is verzonden om het verschuldigde legesbedrag te voldoen. De vreemdeling heeft de ontvangst van de factuur niet ontkend en geen bijzondere omstandigheden aangevoerd op grond waarvan dient te worden aangenomen dat de aanmaning het bestemde adres niet heeft bereikt. Nu de vreemdeling niet binnen de daarvoor gestelde termijn de leges heeft betaald, heeft de staatssecretaris de aanvraag terecht niet in behandeling genomen. Het in bezwaar alsnog betalen van de leges kan aan dat besluit niet afdoen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 9 april 2008 in zaak nr. 07/19349;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter en mr. P.A. Offers en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

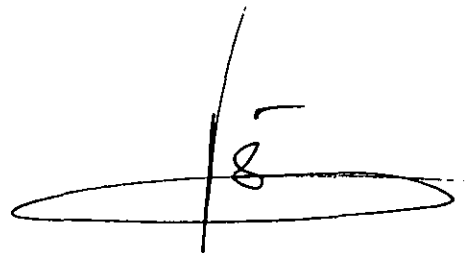
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 oktober 2008

91-563.

Verzonden: 1 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 07/19349

V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. H. van der Wal, advocaat te Rotterdam,

tegen: de **Staatssecretaris van Justitie**, verweerder,
gemachtigde mr. Z. Achouak.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op bezit de Kameroense nationaliteit. Hij verblijft sedert onbekende datum als vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in Nederland. Op 7 augustus 2006 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 met als doel 'conform beschikking minister'. Deze aanvraag heeft verweerder op 16 oktober 2006 buiten behandeling gesteld wegens het niet betalen van verschuldigde leges. Tegen dit besluit heeft eiser bezwaar gemaakt op 23 oktober 2006. Tevens heeft eiser op 23 oktober 2006 de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht een voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting achterwege te laten totdat op het bezwaar is beslist. Bij besluit van 26 april 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2 Op 8 mei 2007 heeft eiser tegen dit besluit bij de rechtbank beroep ingesteld.

3 Aangezien verweerder na het indienen van het verzoekschrift voorlopige voorziening op het bezwaar heeft beslist, is het petitum van het verzoek gewijzigd in die zin dat eiser de rechtbank heeft verzocht om bij wege van voorlopige voorziening over te gaan tot schorsing van de beslissing van verweerder om uitzetting niet achterwege te laten, totdat op het beroepschrift is beslist. Bij uitspraak van 6 juni 2006 (AWB 06/51856) heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, het verzoek toegewezen in die zin, dat eiser de behandeling van zijn beroep in Nederland mag afwachten.

4 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 8 februari 2008. Ter zitting is verschenen eiser in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

II Overwegingen

1.1 In artikel 4:5, eerste lid, van de Awb is onder meer bepaald dat het bestuursorgaan kan besluiten de aanvraag niet te behandelen, indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn de aanvraag aan te vullen. Ingevolge het vierde lid van dat

---

artikel, voor zover thans van belang, wordt een besluit om de aanvraag niet te behandelen aan de aanvrager bekendgemaakt binnen vier weken nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

1.2 Ingevolge artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 is de vreemdeling leges verschuldigd terzake van de afdoening van een aanvraag. Als betaling achterwege blijft, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen.

1.3 Het beleid met betrekking tot de inning van legesgelden is neergelegd in hoofdstuk B1/9.6.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000).

2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat eisers aanvraag terecht niet in behandeling is genomen, omdat gebleken is dat het verschuldigde legesbedrag niet binnen de gestelde termijnen is voldaan. De laatstgestelde termijn is op 6 oktober 2006 verlopen, zonder dat is betaald. In het verweerschrift heeft verweerder zich – onder verwijzing naar de uitspraak van 23 december 2005 (AB 2006,101) van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) – op het standpunt gesteld dat met de computeruitdraai van de geautomatiseerde administratie van KPMG (processtuk B16) voldoende aannemelijk is geworden dat verweerder de aanmaning op 15 september 2006 aan de gemachtigde van eiser heeft verzonden. Voorts stelt verweerder dat eiser nog immer niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de leges heeft voldaan vóór 6 oktober 2006. Eiser heeft enkel volstaan met de blote ontkenning dat hij de aanmaning heeft ontvangen. Reeds hierom is van een niet ongeloofwaardige ontkenning geen sprake en hoeft verweerder derhalve niet aannemelijk te maken dat bedoelde aanmaning is verzonden.

3 Eiser stelt dat zijn aanvraag ten onrechte buiten behandeling is gesteld daar hij de legeskosten heeft betaald. Uit het afschrift van de bij het postkantoor betaalde leges blijkt dat hij op 13 oktober 2006 zijn leges heeft voldaan. Eiser, die geen Nederlands spreekt en ook niet kan lezen, heeft de leges betaald op de datum waarvan hij dacht dat dit de laatste betaaldatum was. Hij heeft op het postkantoor betaald en was ervan overtuigd dat zijn betaling nog dezelfde dag op rekening van verweerder gestort zou worden. Eiser stelt voorts dat door verweerder niet is aangetoond dat hem op 15 september 2006 een aanmaning is toegezonden en dat eiser vervolgens niet op tijd heeft betaald.

4 De rechtbank overweegt het volgende

4.1 Tussen partijen is in geschil of eiser de voor het in behandeling nemen van zijn aanvraag verschuldigde leges eerst na het verstrijken van de hersteltermijn heeft voldaan.

4.2 Blijkens het terzake door verweerder gevoerde beleid, zoals vastgelegd in hoofdstuk B1/9.6.1 van de Vc 2000, krijgt een vreemdeling de gelegenheid om binnen vier weken het verschuldigde legesbedrag te voldoen. Indien de leges binnen deze periode niet is betaald, wordt een aanmaning toegezonden om binnen twee weken alsnog de legeskosten te betalen. Deze aanmaning gebeurt door de KPMG en geldt als het bieden van gelegenheid tot herstel van het verzuim.

4.3.1 Volgens vaste jurisprudentie dient, ingeval van niet aangetekende verzending van besluiten of andere rechtens van belang zijnde documenten, het bestuursorgaan aannemelijk te maken dat het desbetreffende stuk is verzonden. Verweerder stelt zich op het standpunt dat hieraan is voldaan gelet op de fax van KPMG van 9 februari 2007, waarin staat vermeld

dat op 18 augustus 2006 de acceptgiro is verzonden en op 15 september 2006 een herinnering is verzonden, en de bij die fax overgelegde stukken. Een kopie van de brief inhoudende de ontvangstbevestiging van de aanvraag en aanzegging tot legesbetaling met acceptgiro is bijgevoegd. De brief is gedateerd op 18 augustus 2006 en verzonden naar het adres van gemachtigde. Tevens zijn een zogenaamde 'telefoonselectie debiteur' met daarin de adresgegevens van de gemachtigde van eiser en vermelding van 'datum laatste aanmaning: 15 september 2006', alsmede een debiteurenkaart bijgevoegd.

4.3.2 De rechtbank overweegt dat, uit de stukken waarnaar verweerder verwijst, naar haar oordeel niet aannemelijk is geworden dat de aanmaning van 15 september 2006 daadwerkelijk is verzonden. Vaststaat dat de betreffende aanmaning niet aangetekend is verzonden. Er is geen uitdraai van een postregistratiesysteem bijgevoegd waaruit verzending blijkt en een afschrift van de brief van 15 september 2006 ontbreekt geheel. Onder verwijzing naar de door verweerder aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 23 december 2005 - waarin de Afdeling heeft overwogen dat verweerder gelet op de overgelegde computeruitdraai van de geautomatiseerde administratie, waarin de naam en het adres van de vreemdeling correct zijn weergegeven en voorts de data van de factuur en de herinneringsbrief zijn aangegeven, voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de genoemde brieven inderdaad zijn verzonden - stelt de rechtbank vast dat niet vaststaat dat de thans overgelegde 'telefoonselectie debiteur' overeenkomt met de in die zaak bedoelde computeruitdraai van de geautomatiseerde administratie. De onderhavige 'telefoonselectie debiteur' is naar het oordeel van de rechtbank dan ook onvoldoende om de verzending aannemelijk te maken. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat in de 'telefoonselectie debiteur' enkel staat vermeld de datum van de laatste aanmaning zonder verdere vermelding van het verschuldigde bedrag. Evenmin is de eerdere aanzegging tot legesbetaling vermeld. Ook in de zogenaamde 'debiteurenkaart' is de aanmaning van 15 september 2006 niet vermeld; enkel de datum van de brief van 18 augustus 2006 met een openstaand bedrag van € 331,-- en de betaaldatum van 18 oktober 2006 staat op voornoemde kaart vermeld. Tenslotte neemt de rechtbank in aanmerking dat verweerder, ondanks de overwegingen van de voorzieningenrechter in de uitspraak van 6 juni 2006, ter zitting geen nader toelichting heeft kunnen geven omtrent de gang van zaken rondom verzending van aanmaningen door KPMG. Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de rechtbank niet gebleken dat aan eiser een termijn is gesteld als bedoeld in artikel 4:5, eerste lid, Awb om alsnog aan het legesvereiste te voldoen. Nu verweerder de verzending van aanmaning van 15 september 2006 niet aannemelijk heeft gemaakt, komt de rechtbank niet toe aan de vraag of eiser de ontvangst daarvan op 'niet ongeloofwaardige wijze' heeft ontkend.

5 Gelet op het voorgaande wordt het beroep gegrond verklaard.

6 De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid van de Awb te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,-- (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,-- en wegingsfactor 1).

III Beslissing

De rechtbank:

rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep gegrond;
- 2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3 bepaalt dat verweerder binnen 4 weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser dient te vergoeden;
- 5 gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eiser betaalde griffierecht ten bedrage van € 143,- vergoedt.

Aldus gedaan door mr. E.A. Poppe-Gielesen, rechter, en door deze en mr. I.F.A.M. Errington-Quaedvlieg, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

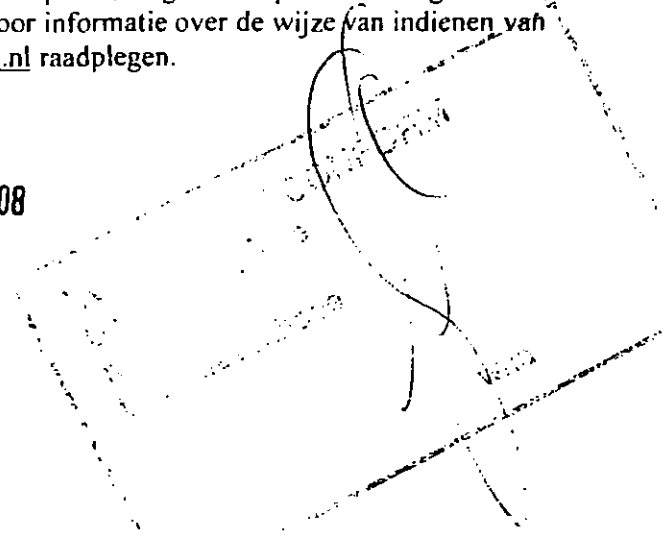
Uitgesproken in het openbaar op 9 april 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrecht-spraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op:

15 APR 2008

Kantoren Stichtage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AR Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

Pels Rijcken
& Droogleevers
Fortuijn *advocaten*
en notarissen

Bezorgen

De Hoogedelgestrenge Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE
INGE
13 MEI 2008
ZAAK: 200803456/1/1/2
AAN: VZ
BEHANDELD: DD: 21:00

onze ref. GH/JR/51009717

uw ref. -

inzake SvJ /

(IND-nr. 0608.16.0108)

Hoger beroep alsmede een verzoek tot het
instellen van een voorlopige voorziening

G.M.H. Hoogvliet

Advocaat

t (070) 515 37 03

f (070) 515 30 91

gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl

13 mei 2008

Hoogedelgestrenge heer,

Namens de staatssecretaris van Justitie, die voor deze zaak domicilie kiest te mijnen kantore, zend ik u hierbij een hogerberoepschrift in bovengenoemde zaak.

Blijkens de bestreden uitspraak heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en bepaald dat binnen vier weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit moet worden genomen met inachtneming van de uitspraak.

Namens de staatssecretaris verzoek ik u bij wege van voorlopige voorziening te bepalen dat de staatssecretaris niet gehouden is gevolg te geven aan de verplichting om binnen vier weken na verzending van de uitspraak opnieuw te beslissen, zolang niet op het hoger beroep dat zijdens de staatssecretaris thans wordt ingesteld is beslist.

datum 13 mei 2008
onze ref. GH/JR/51009717

2/2

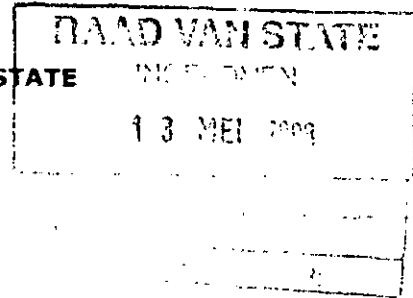
Eventueel verschuldigde griffierechten kunnen ten laste van de rekening-courant van kantoor worden gebracht.

Een exemplaar van dit hogerberoepschrift, alsmede een kopie van deze brief zend ik per gewone post aan de gemachtigde van de vreemdeling in de beroepsprocedure, mevrouw mr. H. van der Wal, advocaat te Rotterdam.

Met de meeste hoogachting,

G.M.H. Hoogvliet

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Schedeldoekshaven 100,
2511 EX Den Haag),

a p p e l l a n t,

gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,
advocaat te Den Haag

(Postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

v e r w e e r d e r ,

gemachtigde:

mevrouw mr. H. van der Wal,
advocaat te Rotterdam

(Postbus 3056, 3003 AB Rotterdam)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 9 april 2008, op 15 april 2008 door de rechtbank verzonden (Awb 07/19349).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak is het beroep van verweerder van 8 mei 2007 gegrond verklaard, is het besluit van 26 april 2007 vernietigd, is bepaald dat de staatssecretaris binnen vier weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van de uitspraak en is – kort gezegd – een kostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.
- 1.3 Bij besluit van 26 april 2007 is het bezwaar van verweerder tegen het besluit van 16 oktober 2006 waarbij de aanvraag van verweerder buiten behandeling is gesteld wegens het niet (tijdig) betalen van verschuldigde leges, ongegrond verklaard.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn grieven in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Bestreden onderdelen van de uitspraak

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 4.3.2 – samengevat weergegeven – dat uit de stukken waarnaar namens de staatssecretaris is verwezen niet aannemelijk is geworden dat de aanmaning van 15 september 2006 daadwerkelijk is verzonden. In dat kader stelt de rechtbank vast dat niet vaststaat dat de overgelegde "telefoonselectie debiteur" overeenkomt met de in de zaak die heeft geleid tot uw uitspraak van 23 december 2005 bedoelde computeruitdraai van de geautomatiseerde administratie. De rechtbank acht ten onrechte de overgelegde "telefoonselectie debiteur" onvoldoende om de verzending aannemelijk te maken. In dat kader heeft de rechtbank evenzeer in aanmerking genomen dat in de "telefoonselectie debiteur" enkel staat vermeld de datum van de laatste aanmaning zonder verdere vermelding van het verschuldigde bedrag. De rechtbank merkt op dat evenmin de eerdere aanzegging tot legesbetaling is vermeld. Tevens neemt de rechtbank in aanmerking dat in de zogenaamde "debiteurenkaart" de aanmaning van 15 september niet is vermeld doch dat enkel de datum van de brief van 18 augustus 2006 met een openstaand bedrag van € 331,- is vermeld en de betaaldatum van 18 oktober 2006. Tenslotte neemt de rechtbank in aanmerking dat (de vertegenwoordiger van) de staatssecretaris, ondanks de overwegingen in de uitspraak van de voorzieningenrechter, ter zitting geen nadere toelichting heeft kunnen geven omtrent de gang van zaken rondom verzending van aanmaningen door KPMG. Dit alles leidt de rechtbank ten onrechte tot de conclusie dat

niet is gebleken dat aan verweerder een termijn is gesteld als bedoeld in artikel 4:5, lid 1 Awb om alsnog aan het legesvereiste te voldoen. Omdat de staatssecretaris de verzending van de aanmaning niet aannemelijk heeft gemaakt komt de rechtbank niet toe aan de vraag of verweerder de ontvangst van die aanmaning op niet ongeloofwaardige wijze heeft ontkend.

- 2.2 Gegrondbevinding van de bezwaren van de staatssecretaris vitiesert de rechtsoverwegingen 5 en 6.

3 Aanvulling en toelichting

- 3.1 *Tot uitgangspunt moet worden genomen dat, in geval van niet aangetekende verzending van de aanmaning, het aan de staatssecretaris is aannemelijk te maken dat de aanmaning is verzonden. Indien de staatssecretaris daarin slaagt, ligt het op de weg van de geadresseerde om, indien daartoe aanleiding bestaat, de ontvangst ervan op niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen. Eerst als dat gebeurt, is het aan de staatssecretaris de ontvangst van de aanmaning door de geadresseerde aannemelijk te maken.*
- 3.2 In de procedure is van de zijde van de staatssecretaris gewezen op de uitspraak van uw Afdeling van 23 december 2005 (productie 1 bij het in eerste instantie ingediende verweerschrift). In die uitspraak heeft uw Afdeling beslist dat de voor vreemdelingenzaken verantwoordelijke bewindspersoon, gelet op de in beroep overgelegde computeruitdraai van de geautomatiseerde administratie, waarin de naam en het adres van de vreemdeling correct zijn vermeld en voorts de data van de factuur en de herinneringsbrief zijn aangegeven, op de uit die administratie blijkende vaste werkwijze en op de omstandigheid dat niet is gebleken van problemen bij de verwerking en verzending in de desbetreffende periode, voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de genoemde brieven inderdaad zijn verzonden.

Zie ook:

- ABRS 16 maart 2006 (200508995/1; **bijlage 2**).

- 3.3 In de onderhavige procedure is een faxbrief ingebracht van KPMG van 9 februari 2007, waaruit blijkt dat op 18 augustus 2006 een acceptgiro is verzonden aan de gemachtigde van verweerder, dat op 15 september 2006 de herinnering is verzonden en dat de legeskosten uiteindelijk op 18 oktober 2006 zijn voldaan. In dat kader is een digitaal document aangeleverd waaruit blijkt dat op 15 september 2006 de laatste *aanmaning is verstuurd. In dat document is ook het juiste adres van de gemachtigde genoemd. De staatssecretaris meent dat in het licht van de overgelegde stukken voldoende duidelijk is gemaakt dat de aanmaning daadwerkelijk is verzonden en dat het op de weg van verweerder lag de ontvangst van de aanmaning op niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen.*

- 3.4 Ook in de onderhavige zaak blijkt uit de overgelegde gegevens van de geautomatiseerde administratie van KPMG dat is uitgegaan van een correct adres en dat de data van de factuur en de herinneringsbrief zijn aangegeven. Ook in de onderhavige procedure heeft de afhandeling op de gebruikelijke wijze plaatsgevonden. De Staatssecretaris meent dan ook met de ingebrachte gegevens aannemelijk te hebben gemaakt dat de aanmaning – dat de factuur is verzonden is niet in geschil – ook inderdaad is verzonden. Niet valt in te zien dat de staatssecretaris er niet op mag vertrouwen dat de door KPMG verzonden overzichten in overeenstemming met de werkelijkheid en conform de gebruikelijke werkwijze zijn.
- 3.5 Dat uit in deze zaak ingebrachte digitale gegevens weliswaar blijkt van de verzending van een aanmaning doch dat daarbij het verschuldigde bedrag niet is vermeld, betekent niet dat er dus niet van mag worden uitgegaan dat conform de vermelding een laatste aanmaning is gestuurd. Dat de eerdere aanzegging op dat document niet is vermeld maar uit andere onderdelen van de administratie blijkt kan die conclusie evenmin dragen. Uit het geheel van gegevens uit de administratie van KPMG blijkt dat zowel de factuur als de aanmaning is verzonden.
- 3.6 De rechtbank heeft bij haar beoordeling tevens betrokken dat (de gemachtigde van) de staatssecretaris ter zitting, ondanks de overwegingen in de uitspraak van de voorzieningenrechter van 6 juni 2006, geen nadere toelichting heeft kunnen geven omtrent de gang van zaken rondom verzending van aanmaningen door KPMG. Dienaangaande zij opgemerkt dat de desbetreffende gemachtigde heeft aangegeven dat vragen in die richting ter zitting door de rechtbank niet zijn gesteld. Dit wordt bevestigd door de inhoud van het procesverbaal. Ook dit aspect kan naar het oordeel van de staatssecretaris de door de rechtbank getrokken conclusie derhalve niet dragen.

4 Conclusie

- 4.1 Uit het voorgaande vloeit voort dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.
- 4.2 De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het tegen het besluit van 26 april 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 13 mei 2008

advocaat

---

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 39 33
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009717
referentie	IND-0608.16.0108